

Izhaja vsak teden zjutraj in s poštnino v celoletni 20 leti 10 Din leta

Posamezna

SLOVENSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 50 p

44. šte. v.

Gornja Radgona, dne 2. novembra 1922.

IV. leto.

Narodna zavest.

Narodna zavest je zavest narodne skupnosti vseh delov naroda in zavest, da pripadam gotovemu narodu. Narodni odpadnik in narodno nezaveden človek ne čutita s svojim narodom, se ne zavedata, da je narod kakor velika družina, v kateri poedine ude veže prisrčne ljubezni. Narodni odpadnik se celo srámuje in taji svojo narodnost, narodno nezavedni pa se svoje narodnosti ne zaveda, manjka mu čustvo in zavest bratstva do slehernega člana svojega naroda.

Narodna zavest je nekaj dobrega, ker v človeški naravi utemeljenega. Narodna nezavednost pomeni nerazvitost in nepopolnost, torej pomanjkanje neke npravne dobrine, narodno odpadništvo pa je nekaj pozitivno slabega.

Narodna zavest je lahko bolj ali manj razvita. Koliko narodne zavesti imamo mi Slovenci? Kakšna je naša slovanska, naša jugoslovanska in posebej, kakšna je naša slovenska narodna zavest? K neokrnjeni, integralni, celotni Sloveniji spadajo vsi posamezni deli, vse dežele, kjer žive Slovenci. Slov. nar. zavest torej pomeni zavest bratstva in skupnosti vseh Slovencev.

Vzemimo primer. Zob je neznamna stvar v primeri s celim telesom. Vendar je vsak zob integralen del človeškega telesa. Pa vzemimo, da mi zob začne gniti in me boleti. Majhna stvar je zob in vendar, kaj vse storim za njega! Mislím nanj, pustim delo, grem na pot, plačam železnico, trpim bolečine, ko dam zob plombirati, se postim zaradi zoba in se zdržim za tisti dan trdih jedi, da se plomba ne pokvari. Zakaj vse to? Ker je zob del mene, integralen del mojega telesa. Če že za mali zob vse to storim, kaj šele za druge, važnejše dele telesa, za oči, ušesa, roke, noge, želodec itd.

Vsak del naroda je integralen del narodnega telesa. Kdor ima narodno zavest, čuti in se briga za vsak del naroda. Kdor se bje na prsi in zatrjuje, da je Slovenec, in navdušeno prepeva: Slovenec sem, Lepa naša domovina itd., a ko je treba narodnost pokazati v dejanju, pa n. pr. pravi: „Kaj nas briga Koroška!“ ta nima narodne zavesti. Kajti Slov. Koroška, Primorje in del Prekmurja so integralni deli Slovenije, brez katerih je Slovenija invalid, ki mu manjka roke ali noge.

Narod je velika družina. Če brat ne mara svojega brata, če gleda z zasmehom, brezbrizno ali celo s preziranjem nanj, če mu noče pomagati, ko je brat v nesreči, češ, kaj me on briga, kakšen brat je to? Je to sploh brat? Če pa pravim: „Kaj me briga Koroška“, Koroška, kjer živi toliko tisoč Slovencev, kjer leži slavno Gosposvetsko polje, — kakšna narodna zavest je to? Nobena!

Zakaj nam manjka narodne zavesti? Manjka nele ljudstvu, ampak tudi inteligenci? Za narodno zavest je treba narodne vzgoje. Vsled pomanjkljive narodne vzgoje je nezadostno razvita tudi narodna zavest. Kdo se je brigal za narodno vzgojo? Z naprej mora to biti drugače.

Narodna šola — in v narodni državi šola ne more biti drugačna nego narodna

— ima tu važno nalogo. Popolnoma pogrešeno je če učitelj ali učna knjiga, ko govori o Slovencih, omenja samo Slovence, ki bivajo v Jugoslaviji. Kljub temu, da so nas razkosali, smo in ostanemo en narod. Otroku se mora vcepiti jasna zavest, da so Slovenci, ki so ostali zunaj Jugoslavije, pravtako sestaven del slov. naroda, kakor oni, ki so ujedinjeni. Otrok mora poznati lepo slov. zemljo, ki je ostala še v oblasti Italijanov, Nemcev in Madžarov. To je tem bolj potrebno, ker bo otrok imel manj prilike, da bi to zemljo osebno spoznal. Če hočemo mladino narodno vzgojiti, mladino, ki ne bo več glupo in brezbrizno spraševala: „Kaj nas briga Primorska, Koroška?“ ji moramo pokazati celo Slovenijo in cel slovenski narod! Jo moramo naučiti ta narod ljubiti in zanj žrtvovati! Prav tako jo moramo naučiti ljubiti naše južne brate, da bodo enkrat za vselej izginiti sramotni, surovi in omejeni vzkliki kakor „ti prokleti Srbi!“

Naša narodna nezavednost nosi dobršen del krivde, vsaj kar se Koroške tiče, da smo ostali tako razkosani. Poskrbimo vsaj zdaj, da vzgojimo mladino v narodnem duhu.

Narodna zavednost ne obstoji v tem, da sovražimo druge narode, — **sovraštvo je barbarsko** in znanje tujih jezikov je potrebno — marveč narodna zavest obstoji v tem, da ljubimo svoj narod in vse tiste, ki pripadajo temu narodu, da čutimo za vsak del tega naroda kot sestaven del našega narodnega telesa, da smo pripravljeni za ta narod in vsak njegov del tudi kaj dati in žrtvovati!

Verstvo, granitni temelj SLS.

„Jugoslavija“ je prinesla (št. 238) lep in pаметen članek. — Pisec je začel premišljevat, zakaj takozvane „napredne“ stranke ne morejo pridobiti fal med ljudstvom. Vprašanje je staro in se vsiljuje takorekoč samo ob sebi. Stavljeno je bilo že mnogokrat in istotako smo redoma dobivali zelo plitke odgovore.

„Naše ljudstvo je še neumno“ — sliši se odgovor. — Toda tega izpričevala si pa v resnici ne smemo dati, da bi bilo naše ljudstvo najbolj neumno.

Slovenska Ljudska stranka ima močno orožje v verskih sredstvih — pravijo drugi. — Verska sredstva a so res močno orožje, toda to še ne razloži uspeh slovenske ljudske stranke. Imamo mnogo slučajev, da se v posameznih krajih duhovnik sploh nič ne zanima za politiko, ali da vsaj ne rabi nobenih verskih sredstev, a stranka je vseeno najmočnejša!

Slovenska Ljudska stranka ima najboljšo organizacijo in najboljše agitatorje. — To je res! Toda vprašanje je ravno, zakaj ne morejo ustvariti druge stranke take organizacije in dobiti takih agitatorjev.

Poglejmo nekoliko slučajev: V neki vasi je star, popolnoma izdelan župnik, ki nima več nobenega razumevanja za stvari tega sveta. Mašuje, nekoliko izpoveduje, nekaj piše v pisarni, k večjemu ima še včasih pridigo, ki je težko razumljiva. Pride mlad kaplan, ki je dovršil ljubljansko semenišče, stanuje v občini šele par mesecev, pridejo volitve, kaplan vzame stvar v svoje roke in zadobi znatno večino. V vasi je dijak domačin, dovršen pravnik, ki je študiral po tujih mestih, iz ugledne domače hiše. On agitira za drugo stranko, se trudi mnogo, a

uspeh je pičel. Kaplan, mlad tujec, hoče ustanoviti posojilnico, ljudje pristopijo, dajo novce. Učitelj, ki stanuje v vasi že mnogo let, trudi se zaman, da bi osnoval posojilnico svoje stranke. — Dekle iz Marijine družbe gre okrog in v nekaj dneh dobi 40 novih naročnikov za katoliški list. Mladenič „Orel“ agitira pri volitvah in dobi mnogo volilcev, agitator nasprotne stranke z velikim trudom le malo.

Zakaj gre ljudstvo raje za agitatorji slovenske ljudske stranke, kakor za nasprotnimi? Clankar „Jugoslavije“ je izprožil to vprašanje in ga je prijel pri jedru. Resnica, katero je povedal, bo marsikje zvenela neprijetno, toda ostane vseeno resnica: Slovenska ljudska stranka ima svojo glavno moč v svoji etični vrednosti. Ljudstvo vidi v predstavnikih katoliške stranke več etike, kakor pa v nasprotnikih. „Jugoslavija“ navaja primer, da si v neki vasi stoji nasproti: na eni strani mlad kaplan, na drugi upokojeni dacar ali žandar. Ne rečemo, da mora vsaki upokojeni dacar ali žandar biti etično manj vreden, kakor pa kaplan. Mogoče je tudi obratno. Toda jasno je, da bo ljudstvo videlo v kaplanu večjo etiko, kakor pa v dacarju ali žandarju. Recimo tudi, da si stoji nasproti kaplan in vaški krčmar ali celo mežnar in krčmar. Ljudstvo gre raje za mežnarjem, kakor pa za krčmarjem! Mogoče je celo, da ljudstvo pozitivno ve, da je dotični mežnar ali pa kaplan etično manj vreden, toda pojde vseeno za njim, ne radi njegove osebe, nego ker vidi v njem samo tip, samo predstavitelja večje etike! Dekle iz Marijine Družbe je morda sama na sebi jako priprosta oseba, toda ljudstvo vidi v nji neko etično idejo.

Naše ljudstvo nikakor ni tako solidno, pošteno in čednostno, kakor ga včasih hvalimo. Kot pijanci smo v državi na prvem mestu, a menda sploh med prvimi narodi Evrope, nezakonskih otrok je pri nas največ (to sicer še ni edini kriterij nemoralnosti, a tudi ne nobeden znak moralnosti), mariborska porota je imela najgrje zločine v celi državi itd. Ljudstvo torej ni tako čednostno, kakor se hvali, toda človek je že tak, da gre raje za onim, ki je etično boljši. Ljudstvo gre za stranko, ker vidi v njej in v njenih predstavnikih boljšo etiko. V tem je njena glavna moč!

Nasprotne stranke so to instinktivno čutile, dasiravno niso marale javno priznati. Zavzele so taktiko, ki je bila tako nerodna, da jim je silno škodila. Hoteli so nasprotniki diskreditirati etiko SLS, a to na ta način, da so objavljali vse etične slabosti svojih političnih nasprotnikov. Stranki to ni moglo škoditi, kajti ljudstvo je videlo v predstavniku stranke, v kaplanu, mežnarju ali v dekletu iz Marijine Družbe, ne osebo, nego tip, nositelja etične ideje, nasprotnikom je škodovalo, ker se je v tej borbi silno pretiravalo, lagalo, opravljalo in obrekovalo, a to iz osebne mržnje ali iz politične strasti. Recimo: neki župnik je bil pijan. — Ljudstvo je videlo v tej pregreški veliko manje etično zlo, kakor pa v postopanju njegovega nasprotnika, ki je to na oduren način opisoval v „Narodu“. In imelo je prav! Namesto, da bi ljudstvo izgubilo vero v etičnost predstavnikov katoliške stranke, je še bolj izgubilo vero v etičnost nasprotnikov.

Seveda ne smemo reči, da je vsak pristaš SLS etično več vreden in obratno, da je vsak pristaš nasprotne stranke etično manj vreden. Na splošno pa gotovo velja, da je med ljudstvom SLS po svojih predstavnikih bila etično močnejša, kakor pa nasprotniki.

Dejstvo je, da je vsak etični pokret izšel iz vrst katoliške stranke, ter je našel med drugimi le malo odmeva. Tako je s protialkoholnim gibanjem in sploh z vsakim etičnim vprašanjem. Na nasprotnih straneh je za take zadeve jako malo razumevanja, a še manje podpore. Z etičnimi vprašanji se sploh niso bavile. Često se čuje naravnost zasmehovanje etičnih idej ali ponašanje z neetičnimi dejanji.

Tako vidimo čudno pojavo, da katoliški stranki med Slovenci ni škodovalo, čeprav je vodila jako slabo politiko in večkrat menjala svojo politično orijentacijo. Z dr. Krekom je dobila značaj univerzalnosti in je lahko njen član vsak državljan, brez razlike veroizpovedanja — samo mora njegovo mišljenje imeti etični temelj.

Slovenska, Ljudska stranka ima najpoštenjše ljudi, ki se ne vdinjajo koruptnosti in niso aferaši, a politika teh najpoštenjših ni dobra, večkrat celo slaba in milo rečeno skrajno neprimerna za dosego onega velikega cilja, ki se mu pravi konsolidacija (ureditev) notranjosti države.

Program SLS je idealen, samo se ne izvaja dosledno.

Politika treznosti, poštenosti, strpljivosti, ljubezni bodi naš vzor.

(Prosto po „Samoupravi“.)

Tedenske novice

Kumanovski borci prezrti. Iz Beograda poročajo: Tu se bo vršila konferenca kumanovskih bojnikov, ker vlada ni povabila na kumanovske slavnosti niti enega od še živih borcev, ki so se udeležili kumanovske bitke. Na konferenci bodo sklenili, da se skliče shod, na katerem bodo protestirali proti vladi in njenemu postopanju.

Za progno Ljutomer—Ormož je za enkrat določeno 10 milijonov kron.

Vojaštvu se zmanjša hrana. Od 1. t. m. se je vojaštvu določena količina hrane zmanjšala, in sicer dobe vojaki in podčastniki po 1000 gr kruha in 250 gr. mesa; masti, sala ali loja je določenega na moža 15 gramov, špeha, margarina ali masla 18 gr, olja 30 gr. — Kam pa gredo potem milijarde za vojaštvo?

Bivši ameriški predsednik Wilson leži na smrtni postelji. Paraliza napreduje, bolezen se slabša od dne do dne. Katastrofa je neizogibna.

Amerikanska mast. Oddelek za socialno politiko pokrajinska uprava v Ljubljani odsek za javno pomoč razglašajo: „Gospodarska zveza“ v Ljubljani prodaja dobro ameriško svinjsko mast po 104 K za 1 kg na debelo.

Pašič poda demisijo vlade začetkom novembra in sicer sporazumno med demokratičnim in radikalnim klubom.

Kumanovske slavnosti so se vršile 24. t. m. v Kumanovem v Srbiji v spomin desetletnice zmage srbske armade nad Turki v balkanski vojni. Ta zmaga pri Kumanovem pomenja prvi začetek osvobojenja vsega jugoslovanskega naroda. Slavnosti se je udeležila ogromna množica naroda.

Ljubljanski trg. Cene še vedno padajo. Moka št. 0 se prodaja po 21 do 22 K na drobno. Izgleda, da se bo za kratko dobo ustalila cena na 20 K za kg št. 0. Kasneje smemo pričakovati zopetnega padca močnih cen. Slanina na drobno 100 do 106 K po kvaliteti, na debelo 90 do 95 K, domača mast 120 K, ameriška

106 K. Smemo pričakovati, da bo cena slanini kot masti v kratkem še bolj padla. Debeli prašiči se plačujejo v Ljubljani pri oddaji v posamnih komadih po 58 do 64 K kg žive teže po kvaliteti. Mesa vseh vrst je na trgu dovolj; kaliteta povoljna. Cene so ostale na prejšnji višini vsled ne- navadnega padca cen surovih kož. 15. oktobra so se plačevale težke goveje kože še po 70 K kg, lahke po 60 K, telečje po 75 K, današnja cena težki goveji koži 56 K, lahki 40 K, telečji 60 K. Pocenjenje kože bo imelo za posledico pocenitev usnja. — Današnje cene špecerijskega blaga so sledeče: kristalni sladkor 60 K, v kockah 70 K, namizno olje 88 K, jedilno olje 78 K, kava Portoriko 192 K, Santos 128 K, Rio 116 K, riž I. vrste 38 K, II. vrste 32 K, testenine I. vrste 56 K, II. vrste 48 K.

Zvišanje krušnih cen na Dunaju. Ker se je vsled padanja avstrijske valute podražila holandska moka, se bodo v prihodnjih dneh zvišale tudi cene kruhu in pecivu in sicer za 600 do 700 K pri kg. Pri nas pa je v zadnjem času hvala bogu narobe. Vsled naraščanja naše valute padajo cene kruhu in drugemu živežu.

Akademskemu društvu jugoslovanskih tehnikov so darovali: Vinko Majdič 250 Din, Dragotin Hribar Ljubljana 250 Din, Strojna tov. Kurka et Wildi Polzela 100 Din, J. Kopač et Co. Ljubljana 50 Din, Železarna Muta na Muti ob Dravi SHS 250 Din, Prva Mariborska tov. mila Maribor 25 Din, Združene opekarne d. d. Ljubljana 25 Din, „Obnova“ Gradbena družba z o. z. Ljubljana 100 Din, Carl B. Maily usnjarna Tržič 100 Din, Ivan Knez Ljubljana 100 Din, Srečko Potnik Ljubljana 250 Din, Franc Miklič hotel „Južni kolodvor“ Ljubljana 25 Din, Bratje Sternberg Slovenska Bistrica 500 Din, Viljem Freund tov. usnja Maribor 100 Din, Gozdarski urad barona Borna 100 Din, Opekarna v Račju d. z o. z. 100 Din, K. Golgranc stavbenik Celje-Gaberje 100 Din, Gradb. podjetje G. Tönnies d. z o. z. Ljubljana 100 Din, Josip Javornik Žalna p. Višnja gora 100 Din, Ravnateljstvo zdravilišča Rog. Slatina 50 Din, Vinko Jan les. trg. Gorje pri Bledu 100 Din, „Jug“ trg. z les. Maribor Aleksandrova 71 20 Din, H. Suttner tvornica ur Ljubljana 25 Din, Štebi in Tuječ Ljubljana 50 Din, Oprav. velepos. Turjak Namršel p. Studenec Ljubljana 100 Din, Janko Baloh Ljubljana 25 Din, Dr. Anton Bonaventura Jeglič knezoškof 250 Din, I. Sutej les. trg. Planina 200 Din, Prom. zav. za premož. d. d. v Ljubljani 500 Din, Franc Babič Ljubljana 100 Din, Dr. Z. Eržen zobozdravnik Kranj 50 Din, Oroslav Dočenc Ljubljana 25 Din, Avgust Jonko pekarna Ljubljana 50 Din, Medič Rakovec et Zankl d. z o. z. Ljubljana 250 Din, Sever et Komp. Ljubljana 100 Din, L. Mikuš Ljubljana 100 Din, Rudolf Rus Kranj 30 Din, Dr. Juro Hrašovec Celje 25 Din, I. Kette Ljubljana 100 Din, Bončina et Tomec karton. tov. Maribor 100 Din, J. Korenčan Ljubljana 50 Din, „Elin“ Družba za elekt. ind. Maribor 100 Din, Dr. Franc Irgolič odvet. Maribor 50 Din, Cemažar i Drug Ljubljana na Friškovcu 200 Din,

Jože Gorc Ljubljana 100 Din, Viktor Schwab Celje 100 Din, Theodor Korn Ljubljana 50 Din, Peter Majdič paromlin Celje 100 Din, Dr. Rozmih odvet. Maribor 20 D, Ig. Paar „hotel kolodv.“ Jesenice 30 D, Lovro Pičman kleparstvo Ljubljana 50 Din, Fran Medica Ljubljana 20 Din, Dr. Anton Švigelj Ljubljana 50 Din, Miloš Oset trg. s dež. pridel. Maribor 10 Din, Hranilnica v Celju 100 Din, Opekarna v Račju 50 Din, I. Bosanska tov. amon. sode d. d. Lukavac 100 Din, Florian Gajšek Loka pri Žurmu 25 Din, Levstek et Oblak Rakek 200 Din, Ivan Levstek Sodražica 105 25 Din, Dr. A. Wienerreither Sevnica 50 Din, Maks Ličen Ljubljana VII 50 Din, Franc Pikel St. Pavel pri Prebodlu 50 Din, Franc Mikolič Sodražica 25 Din, Posojilnica v Celju 100 Din, Nikelsbacher in Smrkolj Ljubljana 50 Din, Ivan Pucelj minister Beograd 100 Din, Slovenska Banka Ljubljana 250 Din, Matko Schneller Ljubljana 100 Din, Leopold Slavitsch Ptuj 10 Din, Hranilnica v Laškem 100 Din, Ivan Veselič trg. Ormož 25 Din, Himonič Ptuj 5 Din, Franc Knaflič Litija 50 Din, Anton Koder Murska Sobota 25 Din, P. Košir Prevalje 5 Din, Ernest Mrinc Celje 25 Din, Franc Kerin Kostanjevica 25 Din, Lorenc Marolt Maribor 25 Din, Jakob Hery Vinski vrh 25 Din, Karl Mikel Ormož 10 Din, Škrbec et Bartol Ljubljana 100 Din, Ivan Lukman Šoštanj 5 Din, Josip Rudež Tolsti vrh 10 Din, Sevar et Gornik Rakek 10 Din, Ivan Šetinc Jesenice 25 Din, Kn. šk. Lav. Konsistorij 25 Din, Županstvo zdravilišča Rogaška Slatina 100 Din.

Dopisi.

Gornja Radgona. (Naše ceste.) Vsled neprestanega deževja so naše ceste in ulice v tako nemarnem stanju, da se človek kar vozi po blatu. Svočas se je več skrbi posvečalo cestam in ulicam in Gornja Radgona je lahko rekla Ljutomeru Dr. . . . burg ravno v tem oziru. Nasi-pavanje s prodcem je nujno potrebno. Zelo zanemarjena je glavna cesta, najbolj pa cesta na kolodvor in ulica med Spodnjim grizom in klavnico. Tu je blata kakor v kaki madžarski vasi. — Ali ne bi moglo Olepševalno društvo, ki baje nekje živi, vzeti to zadevo v roke. — **Most,** — ki nas veže z avstr. republiko je sicer na ponovno kritiko zaflikan, pa je v tako slabem stanju, da se kar trese, četudi gre samokolnica preko njega. Najbolje bi bilo, da ga Mura odnese in da se na drugem mestu zgradi primernejši in boljši. — **Stražarnica** ob mostu ne spada na drž. mejo. Ponovno smo poročali, da je tista koliba neprimerna za stražarnico in v sedanjem zimskem času naravnost ne-človeška. Merodajni činitelji zganite se in žrtvujte za stražni lokal nekaj tisočakov, ko vendar na drugi strani leté iz državne kase milijoni za privatni šport in razne „bezposlice“. — **Mesne cene** so pri nas trdovratno na isti stopinji, kakor nekda.

Arbogast Reiterer. O. T—r.

Skrivnostni glasovi iz drugega sveta.

(Dalje.)

Baumgartner je držal nekoč z žandarjem odejo, da bi je strah ne potegnil raz posteljo. V trenutku je bila čez sredo pretrgana. Drugi-krat je stražil dekan Lintner pri dekletu, da bi opazoval. Pred dvanajsto uro gre ven pit vode. Komaj stopi čez prag, že zasliši za seboj strašen ropot. Ozre se nazaj in vidi v sobi vse križem razmetano — pa ničesar polomljenega. Zgodilo se je v eni sekundi. Često je z mogočnim mah-ljajem pognalo z nočne mizice razpelo; če so pa djali tja košček Kristusovega križa, je ostal mirno na mizi.

Konečno so si izmislili, da bi izpraševali prikazen. Po dogovorjenem številu udarcev naj bi se glasil odgovor „da“ ali „ne“. Tuji naga-jivec se da spoznati kot duh umrlega. Kazal se je tudi muzikaličnega. Baumgartner je bil kapel-nik tamkajšne godbe. Na povelje je podajal duh vedno v ritmičnem šumu natanko po notah on-dotne godbe komade, ki so mu jih predložili.

Višek pojavov je bila dematerializacija (po-duhovljenje telesa) dekleta; izginila je namah iz zaprte sobe in iz hiše, ki je bila na vseh straneh zatvorjena. Navadno se je potem naenkrat po-

javila zopet v postelji pred opazovalci. Nekoč so jo gospodje, ko je vladala strašna zima, iskali v zaprtem poslopu po vseh kotih od kleti do podsrtšja. Najdejo jo konečno oblečeno v lahko nočno obleko pred vrtnimi vrati, položeno čez stopnjico. Trdila je, da jo je nekdo nesel v silno daljavo, ter dodala tako zanesljiva poročila v oddaljenih dogodkih, da je ali morala biti resnično tam ali pa je imela vizijo.

Dekle samo je kazalo vedno največji strah pred dogodki in je vidno hiralo, tako da so jo konečno morali spraviti v živčno kliniko v Ino-mostno. Pb odhodu iz Kastelrutha je ni nič več nadlegovalo.

Skoraj gotovo je bila srednik (medij), ki se je duh poljubno posluževal, ne da bi njena okolica pravilno premotrla cel zagoneten položaj. Ko bi živeča pred kakim dobrim poldrugim sto-letjem, bi jo kot copernico sežgali, kakor tudi rumunsko deklico v Körösbanyji.

Dekan Gliebe v Ormožu mi je pripovedo-val dne 6. marca 1920 o dogodljaju, ki se iz svoje mladosti prav živo spominja in ki je o njem često z njim govoril njegov očetovski pri-jatelj Matej Šebel v Starem Logu (na Koroškem), čeprav se ga ni rad spominjal in mu ni bilo prijetno, če je pogovor nanesel na sitno stvar. Dogodilo se je sledeče:

Neki „Štalcerjev Tone“, fant iz župnije Stari Log v Kočevju na Kranjskem, je nameraval

poročiti dekle, ki je služilo v Klečah. Njegov domači župnik Matej Šebel mu je branil. Radi tega se je Tone iz jeze napil žganja do pijanosti. V tem stanju ga je videl dekan Gliebe sam. Ker se ga je pa preveč navlekel, je vsled alkohol-nega zastrupljenja še isti dan žalostno končal.

Nekaj časa pozneje je zapazil župnik Šebel v Starem Logu ob večernem mraku, kako nekdo naglih korakov hodi pred župniščem gori in doli, skoraj celo uro. Župnik se ni malo ustrašil, ko spozna v njem „Štalcerjevega Toneta“.

To prikazovanje se je odslej ponavljalo vsak dan ob isti uri. Tudi vaščani so ga opa-zili, tako da nazadnje ponoči nihče več ni upal iti po poti mimo župnišča in so začeli godrnjati nad župnikom, ki so mu pripisovali krivdo. V tem opasnem položaju je poročal župnik o celi zadevi svojim predstojnikom v Ljubljani. Škofijski ordinariat je nasvetoval župniku, naj izvrši cerkveni eksorcizem*. Ta pa je prosil, da naj ordi-nariat poveri to nalogo kakemu tujemu gospodu, ki osebno ni imel nikakega posla s „Štalcerjevim Tonetom“.

Tako se je tudi zgodilo. Prišel je mlad duhovnik iz Ljubljane, da na mestu izvrši eksor-cizem. Imel je nalog, da se s prikaznijo ne sme

*) Eksorcizem se imenuje zarotovanje duhov po duhovniku, ki ga izvrši po predpisanem obredu.

Skrajni čas bi že bil, da se sestavi posebni odbor (kolikor nam je znano, itak obstoji, sevé na papirju. Op. uredn.), ki bi to vprašanje uredil. Enako je s cenami drugih živil. Prebivalstvo opaža, da ima napr. Gosp. zadruga mnogo cenejšo mast, kakor napr. drugi trgovci, katerim so isti viri za dobavo na razpolago. Navijanje cen je pri nas tako samovoljno, kot nikjer. — Čaj stane napr. v eni gostilni 8 kron, v drugi 10—12 kron, v tretji 20 kron, v četrti zopet 15 kron itd. Red se mora napraviti, to zahteva interes prebivalstva.

Ljutomer. Imenovana je za nadučiteljico na naši dekliški šoli gdč. Marija Kocuvanova, doslej učiteljica na Cvenu.

Slamnjak pri Ljutomeru. Iz ormoškega okraja se je k nam priklatil stekel pes, ki je ogriznil nekaj oseb. Zatem se je priklatil še v Ljutomer, kjer je istotako ogriznil več oseb. Na odredbo okr. glavarstva smo morali odgnati vse naše pse k konjedercu, dočim se je ljutomerskim, prizaneslo. Kakšna je to pravica?!

Ljutomer. Naši potniki, ki prihajajo z nočnim vlakom, se pritožujejo ker morajo po najhujši temi s kolodvora tavati proti okr. cesti. Prosimo, naj nam železniška uprava saj eno luč na tej nevarni poti oskrbuje, za kar bomo zelo hvaležni. Tudi pot od elektrarne je vedno v temi. Tukaj pa ima občina dolžnost oskrbovati potrebne žarnice. — **Naši fantje** iz okolice imajo zadnji čas navado, da prirejajo takozvane „vinske trgatve“ s plesom. Te prireditve so zelo pogubonosne, ker se tu popiva cele noči. Prosimo, da okr. glavarstvo omeji te nepotrebne prireditve, ki so nam zelo škodljive. V naši župniji so vsako nedeljo kar po tri take kvarljive prireditve. Zakaj se mladina ne oklepa raje naših kulturnih društev? — **Dopis o nemškutariji** v zadnji števil. „M. Str.“ je zadel v živo ter vzbudil mnogo debate in besedičenja. Vsi, ki redno čitamo „Mursko Stražo“ vemo, da to naše glasilo dosledno ne sovraži pravih Nemcev, ki so po starem plemenskem deblu Nemci, torej germanskega pokoljenja, ker so tudi oni naši sodržavljani, ki vse svoje moči posvečajo novi domovini, pač pa je M. Str. vzela na piko vse nemškutarje in madžarone to je one elemente, ki so Slovenci po stari korenini, potomci poštenih Slovencev, kar že zdajajo njih imena, — ki se pa udinjajo germanizmu in madžaronstvu. Proti takim elementom bomo vedno streljali iz težkih kalibrov, dočim bodo pravi Nemci našli pri nas zaslombo.

spustiti v nikak razgovor.

Ko se začne mračiti, postavi pred župnišče mizo z razpelom in svečnikoma. Potem čakata, da se prikaže nočni sprehajalec. Pojavi se, kakor poslednji čas običajno ob navadni uri. Duhovnik gre takoj ven, poklekne in začne ob soju sveč opravljati predpisane molitve. Prikazen hodi gori in doli ter se ne da motiti; toda naenkrat stopi tik pred duhovnika in vpraša ostro: „Kaj hočete od mene?“ Ne da bi kaj odgovoril, moli ta dalje. Tedaj se zasliši krik, ki gre skoz mozek in kosti in prikazen izgine za vedno. Dotični duhovnik pa je umrl čez nekaj mesecev — pravijo, da je radi silnega razdraženja pri eksorcizmu. Župnik Šebel je z dekanom Gliebejen večkrat govoril o dogodku, pa vedno silno potr in žalosten.

Dne 4. marca 1920 je umrla v Mariboru gospodična Marija K. Poznal sem deklico osebno, ker je bila nekaj mesecev v naši hiši na oddihu. Večkrat sem se z njo prerekal radi nazorov o večnosti. Tudi v vili N. v Mariboru sem napejal v družini ob priliki nekega obiska pogovor na ta predmet. Gojil sem določno željo, da bi mogel tem ljudem kaj prav nujno prepričevalnega doprinesiti.

Ko sem se 6. marca zvečer, bil je tisti dan v Mariboru pogreb, spravljal k počitku, mi pride na misel: „Če je količkaj mogoče, naročam sedaj Mari, da se mora nocojšno noč oglasiti pri

Ljutomer. Naš lepi trg (nekateri ga imenujejo celo mesto) se odlikuje po tako veliki obilici kupov cestnega blata kakor nobena madžarska ali rusinska vas, vsled česar mu pristojna drugo ime, namreč Blatograd. Vladaři Blatograda bi dobro storili, ko bi vendar enkrat nekaj ukrenili (pa tudi izvedli! Op. uredn.), da se odpravi s cest in ulic neverjetna množina blata, ki je sedaj edini kras tega drugače lepega obmejnega trga. — Blatogradčani! Debatirajte o tem, kdo je kriv teh razmer in odpravite nesnago z Vaših ulic, (za sedaj samo ulic) da bo vsakdo, ki pride po opravih k nam, dobil o Blatogradu in njegovih prebivalcih primerno sliko; drugače smo v nevarnosti, da nas utegnejo soditi po naši zunanosti!

Razne vesti.

Tragična smrt artista. Pretečeni teden se je dogodila na nekem berlinskem sejmišču nenavadna nesreča. V panorami se je izkazoval neki artist kot človek-krt. Dal se je zakopati v 1 meter globoko jamo, ostal 15 minut v zemlji in se potem kot krt zopet priril na površje. Ko so ga zadnjič zopet tako zakopali v zemljo, je začul eden od gledalcev slabotne klice na pomoč ter opozoril na to tudi navzoče. Ljudje so se posmehovati skrbnemu gledalcu ter potrpežljivo čakali, da se artist pririje iz zemlje. Ko ga le ni bilo celih 20 minut na površje, so začeli kopati, toda artist je bil že mrtev, ker se je zadušil.

Letošnji vremenski preroki so se pošteno zmotili. Prorokovali so toplo in solnčno jesen, a kakor v zasmeh, že štiri tedne neprehoma dežuje. — Tudi barometri so popolnoma zmešani. Že pet dni kažejo „na lepo“, toda narava se noče pokoriti. Ljudje na deželi so že v skrbeh, kako bodo pripravili poljske pridelke in posejali ozimino. Tudi trgatve slabi čas je letos neprijeten. Edino dobro bo menda še, da letošnje vino ne bo tako zelo zmešalo pivskih glav.

Boris Miran, „strunam slovo!“ Zadnji pesniški utrinki. Zbral in objavil F. S. Šegula, Ljubljana 1922. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena broš. 8 Din, vez. 12 Din. O zanimivem zvezku poslednjih pesmic nestorja našega Parnasa spregovorimo pozneje v daljši razpravi.

„Orlič“, naš najbolj priljubljeni in najljubezniveje urejvani mesečnik za šolsko mladino je začel z novim letnikom. 1. številka prinaša toliko lepih sestavkov, da jo bodo celo odrasli radi čitali in se z malimi poveselili. Starši, naročite svojim otrokom „Orliča“. Vzgoja otrok je danes, ko se svobodomiselnost na vse kriplje prizadeva mladino ujeti v brezverske sokolske mreže, dvakrat težka stvar in zato naj se starši ne strašijo nobenih sredstev, da svoje otroke obdrže poštene in dušno zdrave. Prav uspešno sredstvo je gotovo dobro berilo in najprikladnejše je brez dvoma „Orlič“, ki izhaja vsak mesec, stane 5 Din in se naroča na naslov: Upravništvo „Orliča“, Ljubljana, Ljudski dom.

Prihodnja vojna. Tekom zadnje svetovne vojne so spuščali Nemci na London bombe, ki so tehtale po sto funtov, a bližajoči se letalni stroji so delali tak šum in ropot, da je že dolgo vnaprej vsakdo v Londonu vedel za njih prihod in da je vse bežalo v kleti. Zrakoplovni komitej

svojih.“ Naslednji dan, dne 7. marca opoldne, pridejo prijatelji in sorodniki od pogreba domov, in nek gospod mi na moje veliko začudenje poroča: „Slišite, Mara je prišla nocoj ponoči nazaj,“ in mi pripoveduje sledeče: Gospa, mati rajne, ob pol dvanajstih še ni bila v postelji. Tudi kuharica je še neka jpospravljala po kuhinji. Naenkrat zakliče v sobo: „Gospa, nekdo je v veži!“ Gospa vstopi v kuhinjo in odvrne: „Ni mogoče. saj sem vendar zaprla vrata.“ Obe posluhneti in ostrmita, kajti razločno slišita, kako se odprejo in zaprejo večna vrata in da nekdo hodi krepkih korakov. Kuharica se ojunaci ter odpre kuhinjska vrata, stopi de stopnic in pogleda doli. Ne vidi nikogar, obe pa slišita, da gre nekdo po stopnicah gori in čez hodnik. Gospa in dekla sta se molče, pa pomenljivo spogledali. Šli sta spat, ne da bi drugim, ki so že spali, kaj povedali.

Naslednje jutro je pripovedovala neka gospa, ki je kot pogrebni gost tudi prenočila v hiši, na vprašanje, kako je spala: „Slabo! Hodil je vedno nekdo po sobi, odpiral predale in v njih premetaval, tako da sem slišala tudi žvenkljanje denarja.“ Sedaj šele pove gospa tudi svoj doživljaj od včeraj ob pol dvanajstih. Če so te stvari v zvezi z mojim naročilom ali so se izvršile spontano, je postransko vprašanje. Vsekakor me je iznenadilo.

(Dalje prihodnjič.)

parlamenta izjavlja, da bodo v naslednji vojni zračna letala neovidna in da ne bodo povzročala nobenega šuma. Nahajala se bodo dvajset tisoč črevljev visoko ter metala navzdol bombe, ki bodo tehtale po dve toni. Pol ducata takih bomb bi popolnoma uničilo London in par takih bomb, napolnjenih s smrtonosnim plinom kot se ga izdeluje sedaj, bi uničilo sleherni človeško bitje v mestu. Anglija, ki je bija nekoč nezavzetna radi vode, ki jo obdaja ter radi brodovja, nekoč lesenega, a sedaj jeklenega, se s strahom ozira v bodočnost, ko bodo prišla ponoči nevidna, brezšumna brodovja, hiteča skozi ozračje z naglico dvestotih milj na uro. To je nekaj, o čemur lahko razmišljajo civilizirani narodi sveta. Najmanjši narod na svetu bi v današnjih dneh lahko izdelal v šestih mesecih toliko letalnih strojev in bomb, da bi mogel uničiti mesta največjih narodov. Bolj prijetna novica o letalnih strojih nam pripoveduje sedaj o milijondolarskem skladu, da se zgradi prvo veliko zračno ladjo, ki naj bi poletela krog sveta ter nosila sto potnikov, vključno posadko. Ta „velikanska“ zračna ladja bi bila v primeri z ladjami bodočnosti to, kar je Fultonov mali parnik „Clermont“ v primeri z modernim „Leviathanom“. Resnična zračna ladja se bo pojavila, ko bodo zgradili ljudja tako, da bo lahko stala v zraku pet ali šest milj visoko, poletela krog sveta, jemala na krov potnike ali jih spuščala s krova s pomočjo manjših zračnih ladij ter pristala ali prišla navdol redkokedaj, mogoče enkrat na leto, v svrhu popravil.

Junaška deklica. Na mestnem pokopališču v Nišu v Srbiji so pokopali te dni Dragico Iličevico iz Požarevca. Pred nekaterimi tedni je Dragica na nekem hribu pasla ovce. Kar se priklati iz gozda volk, ki je napadel deklico. Ogrizel jo je močno, vendar se je junaska deklica po strašnem boju ohranila volka ter ga zadavila. Ugotovilo pa se je, da je bil volk stekel. Nesrečno deklico so prepeljali v Pasteurjev zavod v Nišu, kjer je te dni umrla vsled stekline.

Novorojenec povodom železniške nesreče. Minulo sredo je hotela neka kmetica potovati iz Zagreba v Zagorje, toda vstopila je v napačen vlak. Ko je vlak peljal že iz kolodvora, je zapazila svojo zmoto ter skočila iz vlaka. Pri tem je padla pod kolesa in je ostala na mestu mrtva. Nesrečna žena je bila že osem mesecev v blagoslovljenem stanju; povodom nesreče se je rodilo zdravo dete, ki so ga vzeli zagrebški železničarji v začasno oskrbo.

Komunistična vas na Japonskem. Na Japonskem je vas Širiyasaki, ki se upravlja čisto po komunističnem načinu. Tam živi 35 družin z 320 osebami. Privatne lastnine ni, razen malih krompirjevih njivic. Moški se pečajo z ribolovom in goje poleg tega konje in govedo, ki so pa občinska last. Če je treba delati, delajo vsi in se potem plača razdeli na vse enako. Za zimske in deževne čase, kadar ni dela, pa zlagajo fond. Tujcem ni dovoljen vstop v vas. V splošnem žive ti moderni socialisti vegetarijansko in so zelo zadovoljni.

Brihtni glavici. Dva Bošnjaka prodajata v Ljubljani gosi in purane za staro ponošeno obleko in delata prav dobre kupčije.

Koliko je vredna naša krona?

	Ta teden	Prejšnji teden
1 švicarski frank stane	48.— K	49.60 K
1 laška lira	10.84 „	11.08 „
1 francoski frank	19.40 „	19.82 „
1 češka krona	7.92 „	8.32 „
1 nemška marka	0.15 „	0.19 „
100 avstrijskih kron	0.36 „	0.36 „
1 ogrska krona	0.10 „	0.11 „
1 rumunski lej	1.72 „	1.60 „
1 dolar	256.— „	266.— „
1 angleški funt	1126.— „	1181.— „
1 poljska marka	0.04 „	0.04 „

Obmejni Slovenci!

Zbirajte
za Obmejni tiskovni sklad!

Čudeži enega stoletja.

Naš svet je doba zelo različnih ljudi in med njimi je tudi mnogo takih, ki nočejo ničesar slišati o razvoju in napredku. Ves svet jim je nekaj popolnoma neizpremenljivega. Največ, kar priznajo, je to, da umirajo ljudje pa se rode drugi namesto njih. Ali da se v izpreminjanju lahko iz-

Hranilnica in Posojilnica v Radincih deluje z uspehom ob meji!

r. zadr. z
neom. z.

slede gotovi zakoni, se jim zdi naravnost krivoverska misel. Recite takemu človeku, da so bili naši pradedje divjaki, da niso le nagi neumiti in nepočesani tekali po zemlji, ampak da so imeli celo hanibalske navade, pa se mu zamerite, kakor da ste smrtno užalili njega in vse njegove prednike. „Tako je, kakor je bilo, in tako bo“ — to se mu zdi vrhunec vse modrosti.

Dobro bi bilo, če bi se taki ljudje včasih malo zamislili in si skušali predstaviti le tiste izpremembe, ki nam jih je prineslo zadnje stoletje. Kaj je sto let? V večnosti, šteje prav toliko kolikor trenotek. Ampak ni nam treba jemati na pomoč večnosti ki je nam časovno omejenim bitjem tako težko razumljiva. Kaj pa je sto let, ako vzamemo takozvano zgodovinsko dobo človeštva v poštev, ki jo cenimo približno na 6000 let? Kaj, če se spomnimo, da je približno milijon let odkar se je v terciarni dobi pojavil najprimitivnejši divji človek? Kaj če računamo, da je naša zemlja le okroglih sto milijonov let stara.

In vendar so se v kratkih stoletjih izvršile take globoke in obširne izpremembe, da bi se morali sami sebi smiliti tisti, ki zanikujejo napredek in razvoj, če le vsaj površno pregledajo te izpremembe.

Danes sta čas in daljavo zelo relativna pojma. V normalnih dobah pošljemo lahko po kablu brzozjav kamorkoli v Evropo in čez nekaj ur dobimo odgovor, v Chicagi večerjamo; potem sedemo na ekspresni vlak in drugi dan lahko kosimo v New Yorku. Pri telefonu pozvonimo, na tisoče milj oddaljeni prijatelj se nam oglasi in po žici se z njim lahko pomenimo, kakor da si sedimo v parterju nasproti. Par ur nam vzame, da obiščemo v avtomobilu znanca, ki živi 70 milj od nas. Kdor ima pa aeroplan na razpolago in ga zna ravnati preleti z njim igraje sto milj za uro.

Sanje pesnikov in vizije prerokov so se uresničile v dobi, v kateri živimo.

Še pred sto leti so bili stiki med ljudmi v marsičem podobni onim iz časov Abrahamovih. Potovanje čez ameriško prerijo se je še leta 1809. zelo malo razlikovalo od onega čez puščavo Mezopotamije v dobi očakov. Napoleonove jadrnice so bile pač večje od nekdanjih Cezarjevih; toda zgrajene in opremljene so bile skoraj enako. Sploh je vpisanih v zgodovino zadnjih sto let več in mnogo raznejših izumov v vseh preteklih dobah.

Vzemimo za vzgled le način ogrevanja in razsvetljevanja. Še žive ljudje, ki so poznali le ognjišče, v bogatejših hišah pa odprt kamin. Lojene sveče so bile že luksuz v primeri s trskami, s katerimi se je svetilo po neštetihi hišah. Kakšna razlika med temi primitivnimi metodami in sedanjo kurjavo in razsvetljava s plinom in elektriko!

Šivanje, tkanje, pletenje, vezenje, so bila v pravem pomenu besede ročna dela. Danes opravljajo sve to in še marsikaj drugega duhovito zasnovani komplicirani stroji, ki jih pogostoma žene elektrika. Zamislimo si gosje pero, ki je včasih splošno služilo za pisavo; še naši stari

stari očetje so se ga posluževali in tudi mnogo naših očetov; pa vzporedimo z njim pero, ki se avtomatično napolnjuje in pisalni stroj. Spomnimo se na računski stroj, ki sešteva in pomnožuje. Pogledajmo na skok od srpa in kose do velikih strojev, ki žanjejo, mlatijo in sipajo čisto zrnje v vreče. Pomislimo na razliko med metlo in strojem, ki izsesa zadnji prašek iz preproge. Kakšna je razdalja med lokoni, pušico in sulico ali pa tudi med puško na kamen, pa današnje brzostrelno strojno puško! Kaj so vsi bojni pripomočki Napoleonove in Wellingtove armade v primeri s sedanjimi dreadnoughti, tanki, aeroplani, submarinkami, plinovimi bombami in tekočim ognjem. Kaj je nekdanja kurirska pošta poleg sedanjih bliskovitih poročil po žicah pod zemljo, na zemlji in pod vodo in po zraku brez žic!

Kolikorkoli so bili številni, važni in duhoviti izumi tega stoletja gre pa vendar prvo mesto med njimi železnicam in parobrodom. To je dvoje najvažnejših sredstev ki sta takorekoč zmanjšala zemaljsko oblo skrajšala vse razdalje omogočila redne stike med vsemi narodi in svetovno trgovino. Železnice in parobrodi ne prevažajo le oseb, ampak omogočajo dodavanje in izmenjavanje surovin in blaga med mseti, deželami, med vsemi deli sveta. Novo znanje in novi izumi se z njim pomočjo razširjajo po vsem planetu. Poznejši izumi so zboljšali in pospešili njih učinkovitost in dopolnili njih rezultat, ali nadomestiti jih doslej niso mogli. Tuintam žene električna sila namesto parne železnice; Dieslovi motorji zamenjavajo parni stroj; toda železnica ostaja železnica, ladja je ladja.

In vendar je pisal nek časopis v New Yorku prav pred sto leti, 1817., naslednje: „Henry Meigs, nadarjen član legislature, je izgubil mnogo svojega vpliva in znatno oškodoval svojo bodočnost s trdovratno trditvijo, da bi vozovi, gnani s parno silo, lahko opravljali službe po deželi.“

Leta 1825 je London Quarterly Review priporočala parlamentu naj omeji hitrost vožnje na železnicah na 8 do 9 milj na uro, češ, „kaj pomagajo prebivalstvu, če vozi železniški voz dvakrat tako hitro kakor poštni vozovi?“ Dne 14. decembra 1829. je pa neki baltimorski časopis naznanjal, da je dan poprej neki železniški voz, na katarem je bilo 37 oseb, vozil po tiru z „grozno“ hitrostjo 10 milj na uro, tako „da se niso mogli gledalci niti zavedati te hitrosti. Koliko bi si mogel domišljati dandanes navaden biciklist, ki ne bi mogel voziti hitreje?“

Še leta 1842. so pozivali prebivalci Dorchestra, Mass., državno legislaturo, naj obvaruje mesto nesreče, da bi se tam ustanovila železniška postaja.

Vrhunec je pa dosegel neki javni shod v Lancastu, Ohio, ki je leta 1828. sklenil resolucijo s sledečimi stavki: „Ako bi Bog hotel, da bi njegova bitja potovala s strašno hitrostjo do 15 milj na uro, bi bil to proglasil v sv. pismu ničesar o tem označuje shod železnico za delo Satana, ki hoče z njo zvatiti duše v pekel.“ Kdor se včasih tako ozre nazaj in

spozna ogromne izpremembe v času, celo v tako kratkem času, kakoršno je eno stoletje, si utrdi prepričanje, da napreduje človeštvo kljub vsem zaprekam, kljub vojni in grozi in da je ta napredek zakon razvoja, ki ga tudi „peklenska vrata“ ne premagajo. Tedaj mu bo jasneje, da tudi socializem ni nanjarija in fantazija in „grozna hitrost“, ampak sad istega razvoja, ki je splolil železnice in parobrode in svetovni promet in zblížal narode tako, da se naposled tudi lahko zedinijo za skupno korist.

Ali sem poravnal naročnino?

Gostilna se da v najem,

ki se nahaja pri zgornjem Cmureškem mostu. Reflektanti naj pošljajo svoje oferte na oskrbništvu „Grada Zgornji Cmurek“ do 20. novembra 1922.

Vogalna hiša

z trgovino mešanim blagom, električno razsvetljava, vodom, takoj prostim stanovanjem, se proda za 230.000 Din, ter se kupcu eventualno prepusti obrtni list. Ponudbe na Oglasni zavod Ivo Sušnik Maribor, Slovenska ulica 15.

Ali sem poravnal naročnino ???

Rožarske pletnice, delavnica za torbe in kovčke.

dobijo najcenejše ključavnice in okove prvovrstnega fabrikata Brüder Deutsch, Metallwaren-Fabrik Wien pri

„LORUM“ d. d. za trgovino jermenarskih, sedlarskih in tapetarskih okov, potrebščin in proizvodov

Z A G R E B
Duga ulica števil. 12
Telefon 14—96
Brzozjavi: Lorum

Proda se en koncertni glasovir in en harmonium 7 registrov

v kavarni Kermeny v Murski Soboti.

Divjačino in perutnino

kupuje po najvišjih dnevnik cenah

M. Šumak izvoz jajc in perutnine v Ljutomeru.

Sprejme se takoj

pekovski vajenec

pridni fant, ki ima veselje do pekarije, učna doba po dogovoru (s vso preskrbo). Ponudi naj se pri Matija Senekar, pekovski mojster, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Izjava.

Podpisana prekliča po nepredvidnosti sklenjeno zaroko z g. Franko Moreše Semlič in se prepove njo zanaprej nazivljati: „zaročenko“ zgoraj imenovanim gospodom.

VERONIKA DVORŠAK
Stavenski vrh pri G. Radgoni.

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir, sadje in druge deželne pridelke kupuje in prodaja Andrej Oset Maribor, Aleksandrova cesta 57. - Telefon št. 88

OBRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

Inter. telefon št. 2

izvršuje vse bančne transakcije najkulantnejše

Račun ček. urada št. 12.726